

glæbde det mig ved at betragte den foreliggende Betænkning at se, at der dog er Noget, der muligvis spirer i den Retning, jeg tænker paa. Det er Noget, der hidtil ikke har været tilstrækkelig fremdraget under denne Forhandling. Det er kun ved et løseligt Øjbn, at man, naar man sammenligner Betænkningen fra ifjor med den fra iaar, kommer til det Resultat, at de i Grunden ere Gjentagelser. Der er et lille Punkt, som jeg særlig skal fremdrage. Flertallet siger saaledes, at det „i intet Tilfælde kan gaa ind paa Syllands fuldstændige Blottelse“; om det end kun er meget lidt i Theorien, har Flertallet praktisk vist sin Beredvillighed ved at foreslaa 2 Millioner til Befæstningsanlæg paa den jydsk Ryst; men det, som glæder mig, er, at vi her mødes med Mindretallet. Det er et Punkt, som den meget ærede Ordsfører for Mindretallet (Thomsen) efter min Mening gled temmelig let henover; men der findes i Betænkningen omtalt, at „nogle Medlemmer af Mindretallet“ ønske tilføjet et lignende fortifikatorisk Anlæg paa Syllands Østkyst. Hvem disse Medlemmer af Mindretallet ere, veed jeg ikke, i alt Fald ikke officielt. Jeg kan ikke nægte, at jeg er meget nysgjerrig efter at faae at vide, hvem disse Medlemmer ere, som ikke have tilkjendegivet sig. Man ser ikke deres Navne, der er intet Ændringsforslag stillet fra den Side. Jeg længes efter at faae at vide, hvem det er, og jeg har en Formodning om, at disse „nogle Medlemmer af Mindretallet“ ere hele Mindretallet paa et enkelt eller maaste et Par Medlemmer nær. Det vil med andre Ord sige, at hele Udvalget, paa en enkelt Undtagelse nær er enigt i, at man ikke skal tilstøde Syllands fuldstændige Blottelse. Jeg veed ikke, om jeg hørte feil, da den meget ærede Ordsfører for Mindretallet (Thomsen) talte igaar, da han omtalte, at dette Ønske fra nogle Medlemmer af Mindretallet vilde de gjerne have opfyldt „i den nærmeste Fremtid“; men i Betænkningen staaar dog Intet derom. — Jeg skal dernæst vende mig til Betragtningen af nogle faa Punkter, som findes i Mindretalsbetænkningen. Der er foreslaaet, at Batteriet ved Dragør skal udgaa; jeg skal ikke bekjempe dette Forslag, men jeg skal kun paa Forhaand sige, at er der Noget, jeg snarest vilde holde paa, da var det det; thi det tilsligter ikke noget direkte Forsvar for Kjøbenhavn. Jeg er ingenlunde nogen Modstander af Kjøbenhavns Forsvar; men jeg paa- staar kun, at det maa ydes indirekte; thi ved et direkte Forsvar for Kjøbenhavn er det, at vi tage Kraften fra det Øvrige, og det er efter min Mening den store Feil, man har begaaet fra Først af, den strategiske Feil, at man betragter Danmark som en eneste Krigsfueplads, medens Naturen har dannet det til to. I den Henseende skal jeg gjen- tage, hvad jeg tidligere har sagt, men hørt jeg er bleven misforstaaet, at Havene ere for Dan- mark noget Lignende som Bjergene for Schweiz,

i det de dele Landet i mere end een Krigsfue- plads. Hvis man derfor tror, at man kan gjøre Noget imod Naturens Orden, er jeg overbevis- om, at man forregner sig, det vil ikke være mu- ligt ved en pludselig udbrydende Krig at sammen- trænge, saaledes som paaatænt. Man hører, at det undertiden siges, at Krigen ikke kommer saa pludselig; jeg skal i saa Henseende fremdrage en Ytring af den ærede Krigsminister, som han brugte ved en anden Leilighed i Landstinget for ikke saa lang Tid siden; da et Medlem bemærkede, at en Krig ikke kom som et Lyn fra klar Himmel, modsaagde den ærede Krigsminister Bemærkningen og sagde, at det kunde den godt gjøre. — Med Hensyn til Anlægget ved Aggersøfund maa jeg kalde det en mærkelig Skjebnens Ironi, at den forhenværende Krigsminister, som først har frem- sat disse Forslag for Rigsdagen, nu som Ordsfører for Mindretallet maa, om jeg maa bruge det Ud- tryk, tage Neb i Seilene og staa ligeoverfor Regjeringen og ønske dem indskrænkede. Denne Sag om Aggersøfund havde i forrige Samling en let Gang igjennem Thinget, den var som noget Nyt, omgivet med Fantasiens Straaleffier, og den havde derfor en let Gang; derimod forekommer det mig i Klar at være temmelig tung, man lige- som trykker sig ved at komme ind derpaa, ligesom man frygtede for at synke i. Jeg for mit Ved- kommende har staaet fast ved det samme Forslag, jeg stemte for ifjor; men jeg skal ikke nægte, at jeg ikke ser paa det med de samme Forhaab- ninger og den samme Tillid som ifjor, og dersom den engang i Forbindelse med et andet System skulde komme tilbage, vil jeg ikke soare for, at jeg ikke vilde ændre min Stemning. — Det ærede Mindretal sætter særdeles stor Pris paa en befæstet Reduit, og jeg skal ikke nægte, at hvis der findes en saadan, selv om det er for Land- tropper alene, vil den kunne yde stor Gavn. Men naar Mindretallet tilføjer, at det blandt Andet er for „at sikke Hærens Frihed til at operere mod Hjenden“, mener jeg, at det er en uafviselig Betingelse for Valget af en saadan Re- duit, at den ikke binder Forsvarskræfterne for meget; men hvis Kjøbenhavn vælges til denne Reduit, er det min Overbevisning, at den i den Grad vil lægge Beslag paa de Tropper, som kunne ventes fra Sjælland og de nærmeste Der, at den paa ingen Maade vil kunne sikke Hærens Frihed til at operere. Søvrigt er jeg Mindretallet tak- nemmelig for den Maade, hvorpaa det har moti- veret sit Fremtidsforslag om Kjøbenhavns store Befæstning; det er gjort paa en saadan Maade, at Enhver ogsaa inden videre militære Forfund- skaber vil kunne indlade sig paa Drøftelse derom, det er fremsat, om jeg maa udtrykke mig saaledes, mere populært end militært. Mindretallet siger rent ud, at „selv om et saadant Punkt fandtes til Reduiten ved Kjøbenhavn, maatte Mindretallet dog af mange Grunde anse Egner om Kjøbenhavn